

Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento ⁽²⁾ aiškinimu, ir dvi teisės klaidas, kiek tai susiję PPO teise.

- a) Pirma, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinį reglamentą, kai konstatavo, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi įgyvendintas ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnis, ir jo 6.10 straipsnis. Viena vertus, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies formuluotės, šioje nuostatoje neregamentuojamas atrankos klausimas. Kita vertus, Antidempingo susitarimo 6.10 straipsnis įgyvendintas ne pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi, bet jo 17 straipsniu ir 9 straipsnio 6 dalimi.
- b) Antra, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnyje vartojamą žodį „tiekėjas“. Iš 9 straipsnio 5 dalies logikos ir bendros struktūros matyti, kad tiekėju gali būti tik „šaltin[is,] [importuojantis dempingo kaina] ir daran[tis] žalos“. Tačiau, kadangi JAV gamintojai neturėjo eksporto kainos, jie negalėjo būti apkaltinti dempingu. Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai juos priskyrė prie „tiekėjų“, kaip jie suprantami pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnį.
- c) Trečia, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnyje vartojamą žodį „nepraktiška“, kai rėmėsi neteisingu pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies aiškinimu atsižvelgiant į Antidempingo susitarimo 6.10 straipsnį ir Apeliacinės tarybos ataskaita „EB – Tvirtinimo detalės“ ⁽³⁾. Šioje ataskaitoje kalbama tik apie Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnį, taigi joje atliktas nagrinėjimas dėl žodžio „nepraktiška“ susijęs tik su situacija ir vertinimu, numatytu pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje eksportuotojams ne rinkos ekonomikos valstybėse. Todėl Apeliacinė taryba nepateikė tokio žodžio „nepraktiška“ aiškinimo, kurį būtų galima pritaikyti šioje byloje, kuri nesusijusi su eksportuotojais ne rinkos ekonomikos valstybėse.

Galiausiai Bendrasis Teismas iš esmės neteisingai konstatavo faktines aplinkybes, kai padarė išvadą, kad individualių muitų apskaičiavimas yra „praktiškas“. Esant situacijai, kai bioetanolio gamintojai turi tik vidaus rinkos kainą, bet neturi eksporto kainos, aiškiai praktiškai neįmanoma nustatyti individualių dempingo skirtumų ir sudaromos sąlygos Komisijai nustatyti vieną visai šaliai taikomą dempingo skirtumą.

⁽¹⁾ 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanoliiui nustatomas galutinis antidempingo muftas (OL L 49, p. 10).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51).

⁽³⁾ Europos Bendrijos – Tam tikroms geležinėms ar plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos nustatytos galutinės antidempingo priemonės – AB-2011-2 – Apeliacinės tarybos ataskaita, WT/DS397/AB/R („EB – Tvirtinimo detalės, WT/DS397/AB/R“)

**2016 m. rugpjūčio 20 d. Europos Sąjungos Tarybos pateiktas apeliacinis skundas dėl
2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-277/13 *Marquis Energy LLC/Europos Sąjungos Taryba***

(Byla C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama S. Boelaert, advokato N. Tuominen.

Kitos proceso šalys: *Marquis Energy LLC*, Europos Komisija, *ePURE*, *de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-277/13 *Marquis Energy/Europos Sąjungos Taryba* (apie šį sprendimą Tarybai pranešta 2016 m. birželio 10 d.),

- atmesti *Marquis Energy* pirmojoje instancijoje pateiktą prašymą panaikinti ginčijamą reglamentą ⁽¹⁾,
- priteisti iš *Marquis Energy* Tarybos bylinėjimosi išlaidas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

Nepatenkinus šių reikalavimų,

- grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
- bylą grąžinus Bendrajam Teismui, atidėti bylinėjimosi išlaidų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose klausimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo apeliaciniu skundu Taryba prašo panaikinti skundžiamą sprendimą dėl šių priežasčių:

Bendrojo Teismo vertinimai dėl ieškinio priimtumo, ypač jo išvados dėl ieškovės tiesioginės ir konkrečios sąsajos yra teisiškai klaidingi.

- a) Pirma, Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad siekiant nustatyti tiesioginę sąsają pakanka, kad ieškovė būtų bioetanolio gamintoja. Tačiau ši išvada negali būti suderinama su nusistovėjusia teismo praktika, pagal kurią tiesioginė sąsaja negalima remiantis vien ekonominėmis pasekmėmis.
- b) Antra, nėra aišku, kaip vien faktas, kad ieškovė pardavinėjo savo bioetanolį vidaus rinkos prekyautojams ir (arba) maišytojams (jie po to šį produktą perparduodavo vidaus rinkoje arba didelį jo kiekį eksportuodavo į Sąjungą prieš nustatant muitus), turi esminės įtakos jos padėčiai rinkoje. Siekiant įrodyti esminę įtaką jos padėčiai rinkoje dėl muitų nustatymo reikėjo, kad ieškovė būtų bent jau nustačiusi muitų poveikį importo į Sąjungą lygiui po antidempingo muitų nustatymo. Tačiau ieškovė nepateikė informacijos šiuo klausimu, o skundžiamame sprendime taip pat nėra nurodyta jokios išvados šiuo aspektu. Taip padaryta teisės klaida taikant konkrečios sąsajos kriterijų ir nenurodyti motyvai.

Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento ⁽²⁾ aiškinimu, ir dvi teisės klaidas, kiek tai susiję PPO teise.

- a) Pirma, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinį reglamentą, kai konstatavo, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi įgyvendintas ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnis, ir jo 6.10 straipsnis. Viena vertus, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies formuluotės, šioje nuostatoje nereglamentuojamas atrankos klausimas. Kita vertus, Antidempingo susitarimo 6.10 straipsnis įgyvendintas ne pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi, bet jo 17 straipsniu ir 9 straipsnio 6 dalimi.
- b) Antra, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnyje vartojamą žodį „tiekėjas“. Iš 9 straipsnio 5 dalies logikos ir bendros struktūros matyti, kad tiekėju gali būti tik „šaltin[is,] [importuojantis dempingo kaina] ir daran[tis] žalos“. Tačiau, kadangi JAV gamintojai neturėjo eksporto kainos, jie negalėjo būti apkaltinti dempingu. Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai juos priskyrė prie „tiekėjų“, kaip jie suprantami pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnį.
- c) Trečia, Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje ir Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnyje vartojamą žodį „nepraktiška“, kai rėmėsi neteisingu pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies aiškinimu atsižvelgiant į Antidempingo susitarimo 6.10 straipsnį ir Apeliacinės tarybos ataskaita „EB – Tvirtinimo detalės“ ⁽³⁾. Šioje ataskaitoje kalbama tik apie Antidempingo susitarimo 9.2 straipsnį, taigi joje atliktas nagrinėjimas dėl žodžio „nepraktiška“ susijęs tik su situacija ir vertinimu, numatytu pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje eksportuotojams ne rinkos ekonomikos valstybėse. Todėl Apeliacinė taryba nepateikė tokio žodžio „nepraktiška“ aiškinimo, kurį būtų galima pritaikyti šioje byloje, kuri nesusijusi su eksportuotojais ne rinkos ekonomikos valstybėse.

Galiausiai Bendrasis Teismas iš esmės neteisingai konstatavo faktines aplinkybes, kai padarė išvadą, kad individualių muitų apskaičiavimas yra „praktiškas“. Esant situacijai, kai bioetanolio gamintojai turi tik vidaus rinkos kainą, bet neturi eksporto kainos, aiškiai praktiškai neįmanoma nustatyti individualių dempingo skirtumų ir sudaromos sąlygos Komisijai nustatyti vieną visai šaliai taikomą dempingo skirtumą.

-
- (¹) 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui nustatomas galutinis antidempingo mokestis (OL L 49, p. 10).
- (²) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51).
- (³) Europos Bendrijos – Tam tikroms geležinėms ar plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos nustatytos galutinės antidempingo priemonės – AB-2011-2 – Apeliacinės tarybos ataskaita, WT/DS397/AB/R („EB – Tvirtinimo detalės, WT/DS397/AB/R“)
-